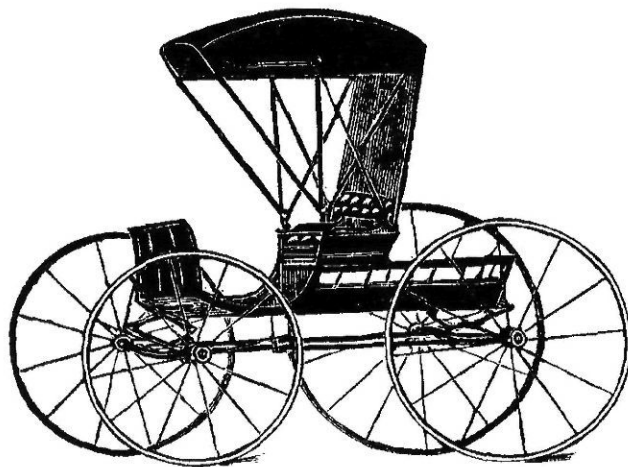

Els museus de l'automòbil

SALVADOR CLARET I SARGATAL

Quan el 1989 vaig rebre una carta que m'informava de la intenció que tenia el National Motor Museum, a Beaulieu, Anglaterra, d'organitzar un fòrum mundial de museus de l'automòbil, vaig entendre que no era jo sol qui no disposava de suficient informació i dades concretes sobre temes i problemes museístics o simplement de col·leccionista.

Per motius familiars, no vaig poder assistir-hi, tot i que ja havia enviat la meva subscripció, ja que preveia que el pròxim fòrum que es fes, potser per raons de nombre de museus, es faria als Estats Units i jo no tindria tantes possibilitats d'anar-hi. Aquest primer fòrum va estar organitzat per un museu de caràcter nacional i totalment dependent d'organismes estatals.

El 1991, es va celebrar el II World Forum, als Estats Units, i el va organitzar l'Auburn Cord and Duesenberg Museum, un museu de caràcter mixt, ja que disposa del suport de la ciutat d'Auburn a Indiana i exposa una col·lecció de caràcter privat.

El fòrum de museus de 1993

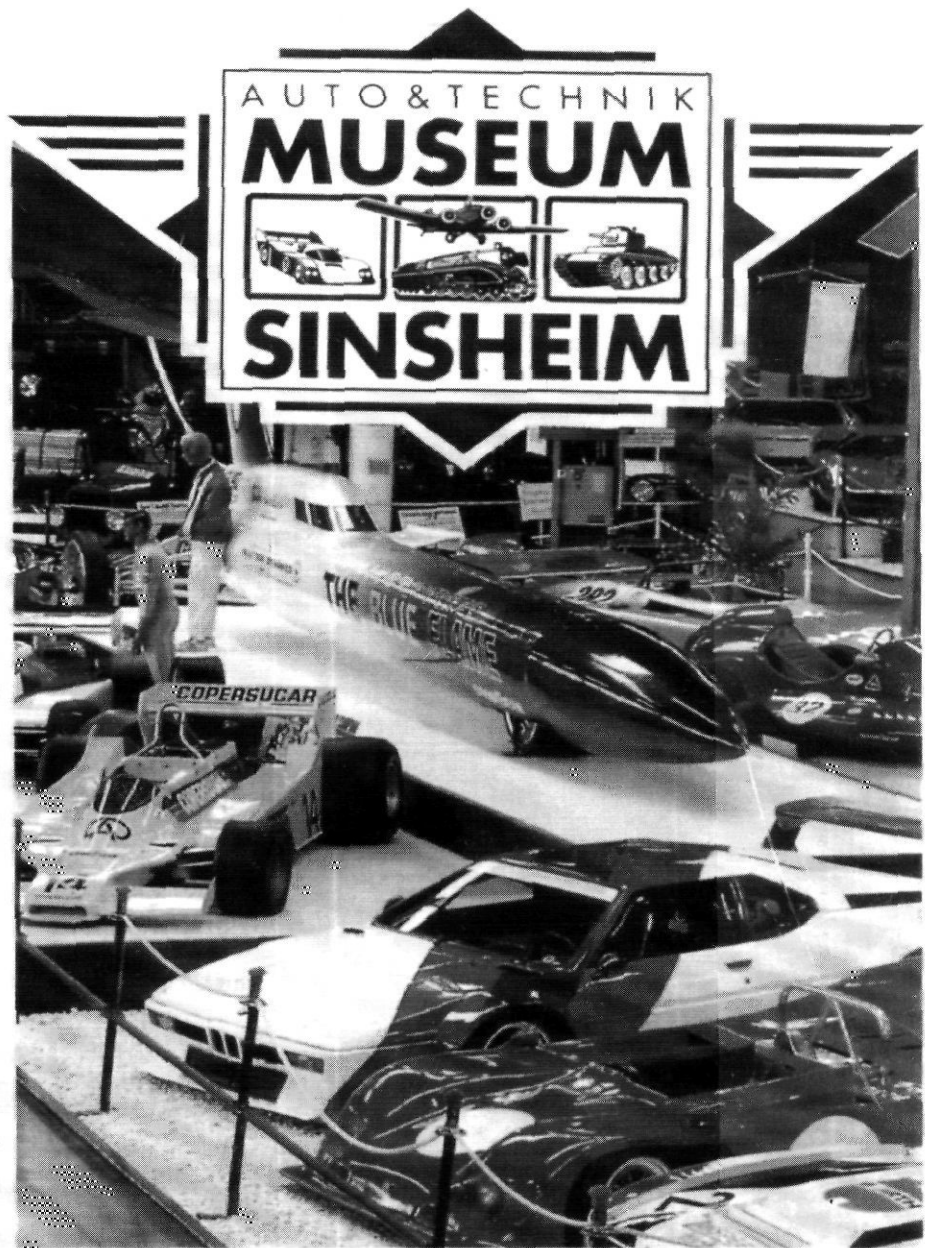
Mancava, després d'aquestes dues organitzacions, una altra de caràcter totalment privat i va ésser l'Auto & Technik Museum Sinsheim a Alemanya qui va demanar l'orga-

nització del fòrum de 1993.

L'Auto & Technik Museum va proposar als seus assistents un programa d'allò més diversificat durant cinc jornades de treball, en les quals es compaginaven conferències, presentacions i visites.

Al matí del dia 13, vàrem començar a arribar els diferents responsables dels 59 museus i col·leccions que havíem sol·licitat la nostra participació. La trobada dels participants es va fer en una sala d'un gran edifici industrial, en una de les dependències del museu, en la qual també s'havia habilitat una espaiosa sala de conferències i s'havia exposat una selecta mostra de cotxes i motos alemanyes (2 Mercedes Benz SSK i 2 Maybach de 12 cilindres, de set cotxes presentats!).

Uns amplis mostradors donaven la possibilitat als assistents de posar-hi infor-

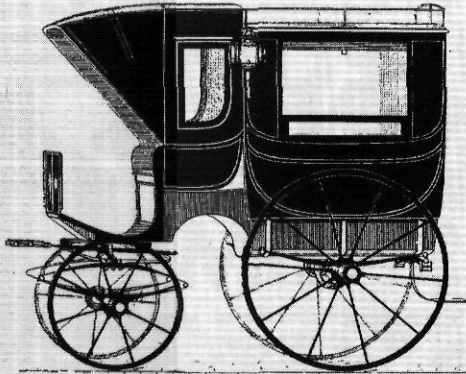
mació dels nostres museus: catàlegs, llibrets, vídeos, díptics i pins eren les ofertes més nombroses.

A les 12 en punt, el senyor Hermann Layher, director de l'Auto & Technik Museum, ens va donar la benvinguda i va oferir la paraula al senyor alcalde de Sinsheim i a d'altres polítics i personalitats assistents.

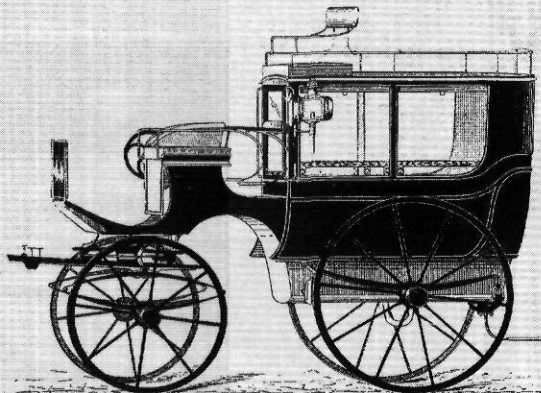
Tots els polítics van iniciar els seus discursos confirmant que els seus respectius organismes no donaven cap tipus d'ajuda econòmica al Museu de Sinsheim, al qual van elogiar pel seu funcionament com a museu, per les seves constants activitats i sobretot pel notable increment de visites que té la zona gràcies al museu, que a nivell comercial representa un gran al·licient per a la ciutat, la qual ha guanyat gran quantitat de serveis i àrees d'esbarjo.

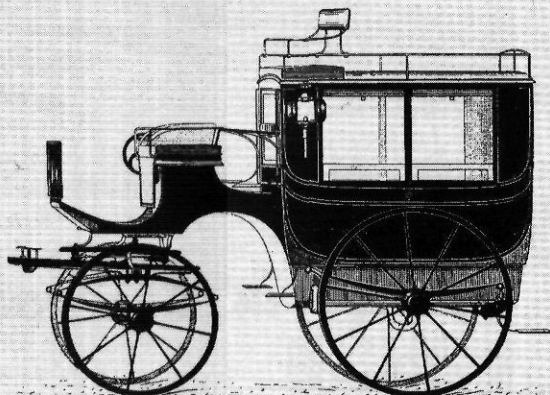
TRIAS & RAMONET - Barcelona^(*)

N.º 24 OMNIBUS-FAMILIAR, 4 asientos interiores, montaje 2 ballestas y 3 muelles rectos, ejes aceite, recto y codado 45 m/m
 Precio de la caja en blanco Pesetas **600**
 » del carruaje en blanco **1,385**
 » » » » » con bandas de goma. » **1,800**

N.º 26 OMNIBUS, 4 asientos interiores, montaje 2 ballestas y 3 muelles rectos, ejes aceite, recto y codado 45 m/m
 Precio de la caja en blanco Pesetas **600**
 » del carruaje en blanco **1,385**
 » » » » » con bandas de goma. » **1,800**

N.º 25 OMNIBUS-FAMILIAR DE PESCANTE, 4 asientos interiores, montaje 2 ballestas y 3 muelles rectos, ejes aceite, recto y codado de 45 m/m.
 Precio de la caja en blanco Pesetas **550**
 » del carruaje en blanco **1,385**
 » » » » » con bandas de goma. » **1,800**

A la tarda hi havia una de les conferències més esperades: la que va donar el senyor Karlheinz Böckle de l'Auto & Technik Museum, i que va començar amb la frase següent: «Per entendre el demà, hem de conservar l'avui i respectar el passat; això és el que pretén fer Simsheim».

L'Auto & Technik Museum Simsheim

Els orígens d'aquest museu cal buscar-los el 1981, quan un grup de 15 afeccionats es va reunir per plantejar-se un problema similar entre ells. On posem els nostres vehicles i material tècnic? La decisió va ser ràpida i contundent: hem de buscar a Alemanya unes naus industrials de grans dimensions, al costat d'una autopista de gran circulació i fàcils accessos, situades a uns 100 quilòmetres d'un nucli urbà important, i que permetin ampliacions. La població de Simsheim va reunir aquests requisits i va ésser l'afortunada en la seva elecció.

El 1983, es va inaugurar l'Auto & Technik Museum amb una superfície coberta de 7.000 m² i la predisposició per part dels seus promotors d'invertir-hi els beneficis que s'obtinguessin, o bé tancar-lo si no fos rendible.

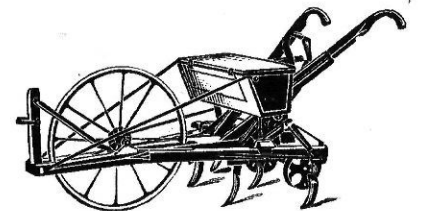
El 1993, es disposa ja de 33.000 m² edificats, els 15 socis han passat a 1.500, s'ha creat l'Associació d'Amics del Museu, amb més de 15.000 associats i el nombre de visitants anuals supera llargament els 500.000.

El sistema de funcionament i organització és fonamental per a ells. Els 23 tre-

balladors del museu no sols hi treballen, sinó que es veu com treballen: la neteja es fa durant les visites, i també els petits repassos mecànics, col·locació de peces, etc., amb la qual cosa es crea una espècie de participació per part del visitant.

El museu s'ha de trobar de manera ràpida i senzilla; per tant, la seva senyalització és nombrosa i molt ben col·locada. A la seva arribada, el visitant, disposa d'amplis aparcaments vigilats, per no tenir cap problema per aparcar i té a més a més garantida la vigilància del vehicle durant la seva visita.

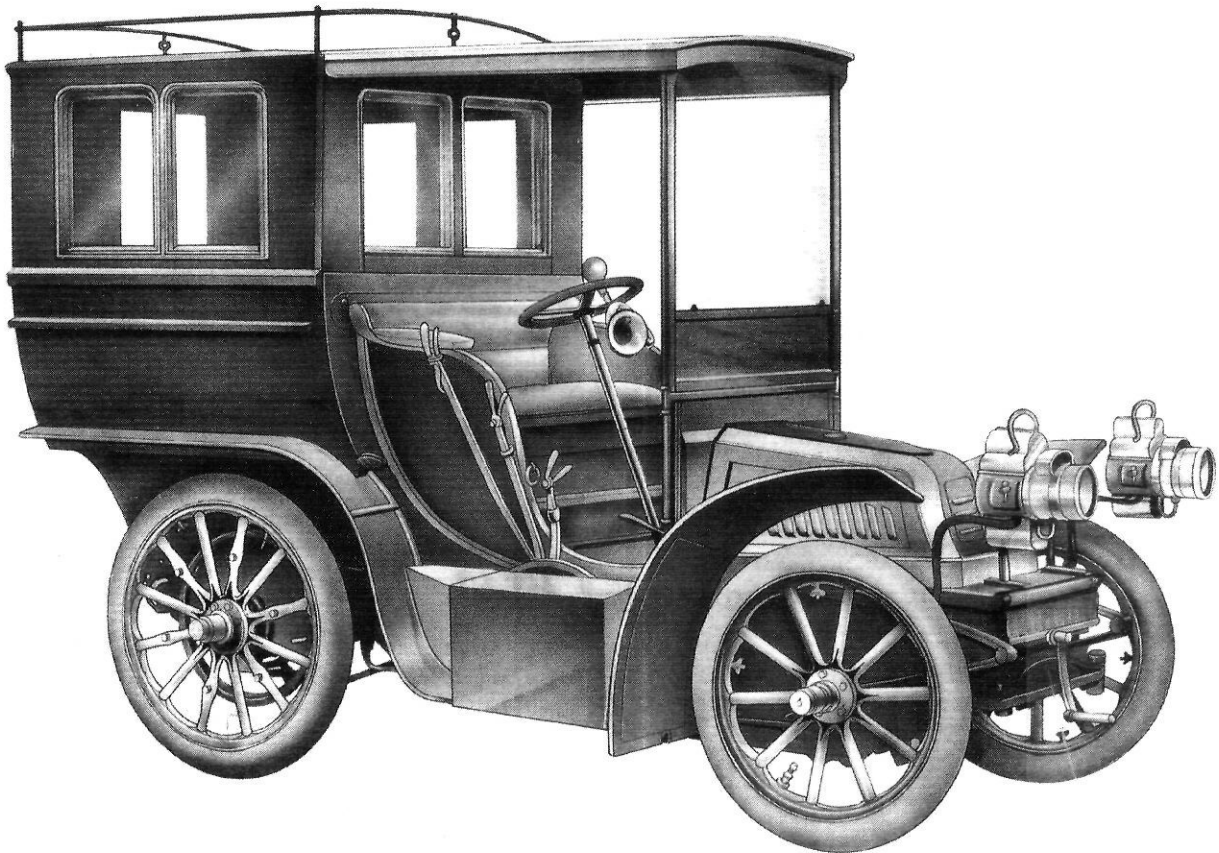
En el museu, a part d'automòbils, motocicletes, avions,

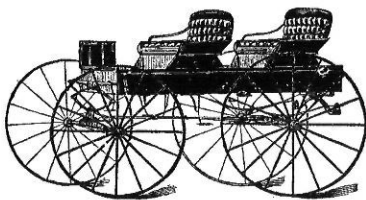
locomotores, globus, motors estàtics o material de l'espai, es disposa també d'una important mostra de carros de combat i material d'automoció militar que, sens dubte, crea una atmosfera rara al visitant, que no espera trobar-se amb aquesta situació, però que amb seguretat, i gràcies a la bona col·locació i espectacularitat del seu muntatge, és un dels grans atractius del museu.

Dos restaurants, tres cafeteries, dues botigues de venda de records, diverses màquines electròniques per jugar, un gran parc infantil o locals de gelats, caramels o fotos són d'altres ofertes que dona el museu als seus visitants.

El futur visitant pot accedir a molts serveis, sense necessitat d'entrar al museu, perquè molts d'ells tenen accés o

es troben també a l'exterior, com són el cas de molts d'avions, locomotores o motors de gran dimensions.

Els avions exteriors estan situats sobre enormes columnes metàl·liques de més de 20 metres d'alçada, que permeten ser vistos des de l'autopista i d'altres carreteres que passen pel seu costat, i que, a part de la seva missió publicitària, es transformen, també, en un símbol per al museu.

El màrqueting de visites és també molt particular. A

Frankfurt, Munic o Stuttgart, poblacions a més de 150 quilòmetres, hi ha prospectes a tots els hotels i llocs turístics, i a les ciutats i poblets més petits de les rodalies.

Anualment, es planegen la recuperació d'un objecte tècnic de gran envergadura, amb la qual cosa, aconsegueixen una repercussió molt important en els mitjans de difusió.

La recuperació el 1991 d'un avió militar del fons d'un llac i la compra i trasllat el 1992 des de Txecoslovàquia de la màquina de tren a vapor més gran fabricada a Alemanya, han quedat eclipsats pel trasllat aquest any des d'Hamburg fins al museu, més de 1.000 quilòmetres, d'un submarí militar de més de 50 metres de llargada.

Conferències i visites

Aquesta conferència explicativa del Museu de Sinsheim va donar pas a diferents conferències en els propers dies, sobre els següents temes:

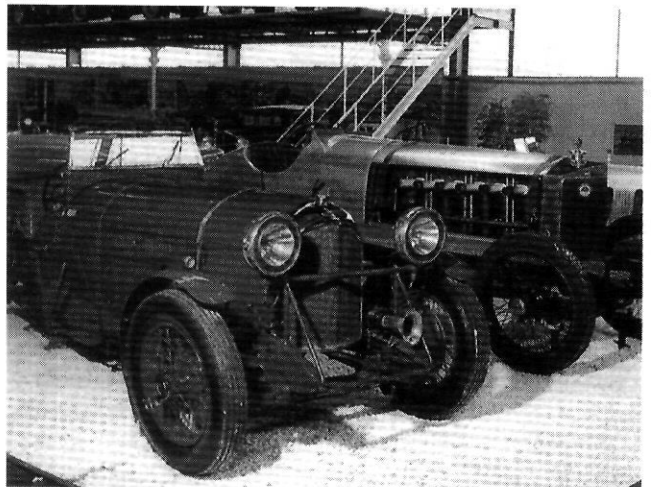
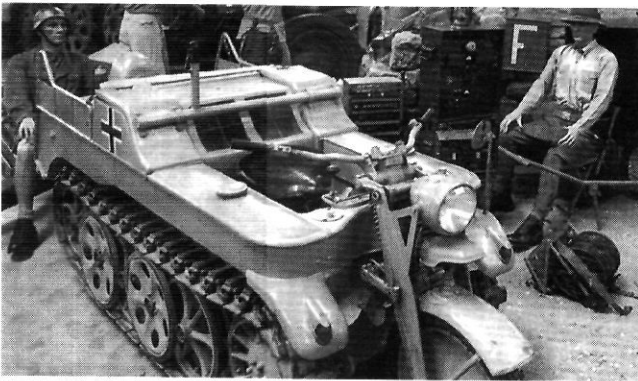
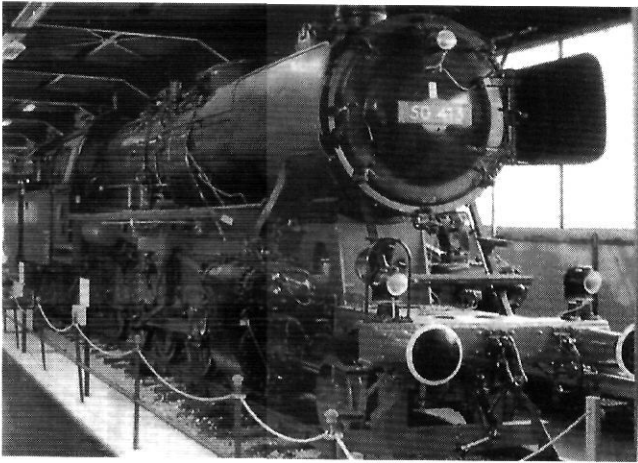
- Seguretat als museus, pel senyor Betzitza del Criminal Investigation d'Stuttgart.
- Arxius i documents, presentat per Paul Berliet del Museu Berliet de França.
- Agrupació de museus, per Hans Strabl del Deutsches Museum de Munic.
- Accepta el públic un museu de cotxes?, per Michael Conradt, cap de la revista alemanya *Motor Press*.
- L'art a l'automòbil, per René Staud de Leonberg, Alemanya.

— El màgic objecte d'un automòbil, per Reimar Zeller d'Alemanya.

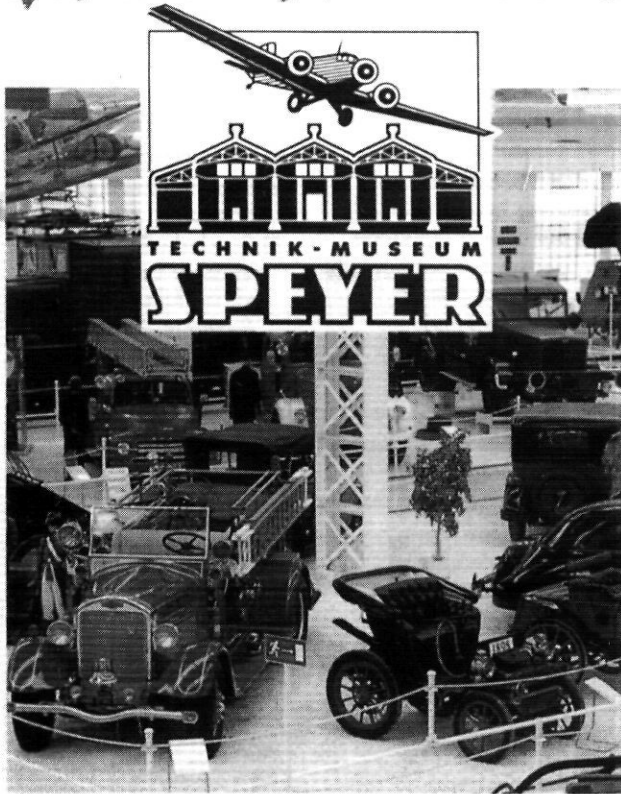
— L'ús dels ordinadors al museu, per Mr. Weber de l'IBM d'Alemanya.

— La imatge del museu, per Uwe Aux.

Totes aquestes conferències van ésser tractades amb molta professionalitat i difusió de mitjans àudio-visuals, si bé al meu entendre i per sobre de totes elles, la conferència: «What do the general public and vintage enthusiasts in the USA think of motor museums», que va conduir, i mai tan ben dit, el senyor David Kerr de Xicago. Va ser l'única que va portar un fort nivell de participació per part dels assistents, i es va haver de retardar el sopar més d'una hora, amb el consegüent trasbals per als

Besuchen Sie auch das

organitzadors alemanys, molt rigorosos amb els horaris.

La seva participació va començar amb les propostes alternatives que han hagut de fer els museus americans per mantenir el seu nivell de visites, donant àmplies informacions sobre les estadístiques fetes al seus visitants i els comentaris per part dels directors de museus americans assistents. En un moment de la seva intervenció, va oferir la possibilitat que els participants europeus i australians entressin en un debat sobre els seus problemes de visites i que les comparessin amb els dels seus col·legues. Aquest debat va ésser magníficament portat a terme pel senyor Kerr, que va passar ràpidament de conferenciant a moderador, donant, al meu entendre, la visió més clarificadora de les jornades.

Els dos últims dies van ser destinats a visites a d'altres museus com el BMW Museum, Porsche Museum, Technik Museum Speyer, Hockenheim Racing Museum, Deutsches Zweiradmuseum i el nou museu nacional dedicat a l'aviació, del Deutsches Museum.

Unes jornades, segons el meu parer, molt interessants i en les quals, per primera vegada, es comptava amb la presència d'un museu del nostre país. Sense cap dubte, si tot va bé, el 1995 aniré al IV World Forum for Motor Museums, que organitzarà l'Heritage Motor Center, museu que depèn de la British Motor Industry Heritage Trust, a Anglaterra, una altra possibilitat per fer un museu d'automòbils.

Salvador Claret és director del Museu de l'Automòbil de Sils

